

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

71. De quibusdam dubiis circa Jubilæum anni Sancti Primum an per Bullam Jubilæi hujus anni Sancti tollantur Indulgentiæ plenariæ concessæ pro articulo mortuis? Secundum, an tollantur Indulgentiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

RESOL. LXIX.

Quot Ecclesia in Iubilao visitande sunt?

Et quid si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quam sint a Papa prescriptae in Vrbe?

Et quid vero, si Ordinarius pauciores Ecclesias, aut vniam tantum deputet? Ex parte 5. tractatu 12. Ref. 56. alias 55.

§.1. **F**illucius tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 174. & Leo de Iubilao, p. 2. num. 131. asserunt sufficere duas tantum visitare. Sed in casibus contingentibus obseruanda sunt verba Bullae Iubilaei, illaque seruanda, nam aliquando Pontifex praescribit tres Ecclesias, iniungens fidelibus, vt omnes tres visitent, & sic fecit SS. D. N. Urban. VIII. in Iubilao anno 1631. & hoc etiam anno 1636.

2. Notandum est tamen hic vnum valde notabile cum Angelo Bossio de Iubilao, sect. 4. cap. 16. num. 6. quod si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quam sint a Papa prescriptae in Vrbe, tunc censetur sufficere, si tot visitentur, quot fuerint in Vrbe assignatae a Papa; nam Episcopus non potest onerare priuilegium a Papa concessum, & praesumendum est solum ob maiorem populi commoditatem, & non ad necessitatem imponendam plures Ecclesias deputasse. Si vero Ordinarius pauciores Ecclesias, aut etiam vniam tantum deputaret, vt fit in oppidis paucis, in quibus vna reperitur Ecclesia, tunc sufficit illam visitare.

RESOL. LXX.

De oratione facienda ad lucrandum Iubilum. Ex parte 5. tract. 12. Ref. 33.

§.1. **S**ufficit orare iuxta mentem Summi Pontificis, quae intentio non est necesse vt sit actualis, sed sufficit virtualis, videlicet quod quis audita Iubilaei publicatione determinans velle illud consequi, habeat tunc propositum orandi & praestandi reliqua iuxta mentem Summi Pontificis, licet postea actualiter non recorderet, dum orat, aut caetera opera praestat. Ita nouissime doctus Bossius in tract. de Iubilao, sect. 4. cap. 17. n. 15. vbi etiam ex aliis probat, quod quando in Bulla non praescribuntur certae preces, sufficit fundere pro Iuero Iubilaei quaslibet preces, & quacunque lingua, Latina, vulgari, Gallica, &c. & satis est etiam fundere preces alias debitas ex obligatione voti, poenitentiae, &c. Potest etiam quis orare vna cum socio recitando alternatim preces, & hoc sedendo, stando, & etiam operto capite. Et tandem oratio pro obtinendo Iubilao, sufficit quacunque etiam minima & breuis. Ita Bossius vbi supra, cum Leone de Iubil. p. 1. cap. 18. n. 8. Fillucio tom. 1. tract. 8. cap. 6. n. 164. & 165. Suar. tom. 4. disp. 52. sect. 8. num. 5. & alij, quicquid in contrarium asserat Polacchus de Iubilao, sect. 42. n. 57. & Coninch de Sacram. disp. 12. dub. 6. num. 34. Consulendum tamen est omnibus vt prolixam & deuotam, quantum fieri potest, orationem faciant.

sup. hoc cu
socio lege
inf. in tr. 6
ex Ref. 55.
& c.
Et pro fe-
queri in hoc
& oratio-
ne minima
sup. cu Sua-
rio tantu hic
cirato in tr.
2. Ref. 59. §
De quanta-
te, signata
post med.

RESOL. LXXI.

De quibusdam dubijs circa Iubilum anni Sancti. Primum an per Bullam Iubilaei huius anni Sancti tollantur Indulgentia plenaria pro mortuis?

Secundum an tollantur Indulgentia plenaria concessa pro articulo mortis?

Tertium, an tollantur Indulgentia plenaria Ecclesiarum

Vrbis Romae? Ex parte 11. tractat. 8. & Miscel. 8. Refol. 61.

§.1. **T**ria dubia sentio agitanda esse in Congregatione facienda. Primum, an per Bullam Iubilaei huius anni Sancti tollantur Indulgentiae plenariae pro mortuis. Secundum, an tollantur Indulgentiae plenariae concessae pro articulo mortis. Tertium, an tollantur Indulgentiae plenariae Ecclesiarum Vrbis Romae.

2. Et ad primum, prima facie videtur affirmatiue respondendum, ex regula quod expressio generis operatur expressionem omnium specierum: Sed in Bulla Iubilaei suspenduntur omnes, & singulae Indulgentiae; ergo etiam, & haec pro defunctis; quae, vt negari non potest, est species Indulgentiae.

3. Sed negatiue sententiae communitate adhaerent Doctores. Vnde Martinus Carrillo, in explicacione Bullae defunctorum, part. 2. cap. 9. num. 9. sic asserit: Las indulgencias concedidas a las animas de Purgatorio, no se suspenden por suspensiones generales, como por la suspension de Año Santo, en el qual suspenden qualesquier indulgencias, porque la razon que fu Santidad tiene para suspender las indulgencias en semejante tiempo, es, para que todos los fideles con mas desseo y disposicion vayan a Roma a visitar los santos lugares, y alli con mayor deuocion ganen el Santo Iubilao: la qual razon cessa en las animas de Purgatorio. Ita ille. Et sic interrogatum Clementem Octauum respondisse testatur Rodriguez de Iubilao, cap. 3. num. 4. & Urbanum VIII. testatur Bonacina de Sacram. disp. 6. punct. 8. num. 2. Probat hanc opinionem; quia in Bulla Iubilaei non suspenduntur Indulgentiae absolutae, & simpliciter, sed ob illam causam, ne Christi fideles occasione aliarum Indulgentiarum intermittant suscipere peregrinationem ad Urbem pro visitandis Ecclesijs id deputatis, quae causa finalis, quoad mortuos cessat. Praeterea, cum huiusmodi Indulgentiarum suspensio sit exorbitans a iure communi, non debet extendi de alio in aliud, saltem vbi non est eadem ratio: ergo haec Indulgentiarum suspensio, quoad viuentes, ex iurata ratione facta, scilicet, vt ipsi Christi fideles viuentes non spiritu fidei, & Religionis, quo maiori fieri poterit concursu Romae conueniant pro Iubilao conueniendo, non debet extendi ad Indulgentias etiam quoad defunctos, in quibus nullo modo militare potest eadem ratio. Vnde ex rationibus adductis patet, quod conclusio a nobis superius fundata procedit non solum in Indulgentijs pro defunctis tantum concessis, sed etiam de his, quae viujs conceduntur cum facultate vt applicentur defunctis: nam quoad hanc responsonem eadem est virtutis Indulgentiae ratio, non in quantum viujs concessae, sed in quantum pro defunctis applicandae; & ideo applicatio Indulgentiarum per modum suffragij, quam concedunt Pontifices in eorum Indulgentijs, idem est, ac concessio pro defunctis: Quod ex Cardinali Lugo putat Quintanaduenas in Appen. ad Iubil. tract. 8. quaest. 14. num. 4. & ideo nostram sententiam negatiuam circa praesens dubium, praeter Quintanaduenam, & Carillum citatos, mordicus tenent Trullench in Bullam Cruciatas, lib. 5. dub. 4. num. 3. Layman lib. 5. tract. 7. capit. vltim. num. 1. Lauorius de Iubil. part. 1. cap. 10. num. 16. Lezana in summa, tom. 3. verb. Iubilum, num. 5. Bossius discept. 3. dub. 1. num. 13. Aluicius de Iubilao, cap. 1. num. 20. Rota tract. de Animab. Purgat. cap. 14. Rodriguez de Iubil. cap. 3. num. 4. Sacchettus de Iubil. cap. 9. dub. 18. Calstrus Palaus tom. 4. tract. 14. punct. 12. num. 7. Peyrinus tom. 1. priuileg. Constit. 7. Leonis X. n. 4. & alij. Nec vrget argumentum contrarium in principio positum: nam tunc expressio generis denotat expressionem specierum, quando militat eadem ratio: sed in nostro

nostro casu non militat eadem ratio indulgentia pro
vitiis, & pro defunctis: ergo. Sed relinquamus mor-
tuos, & subueniamus moribundis; id eod.

4. Ad secundum dubium Respondeo, Quintanad-
am in *Append. Iubil. tract. octavo, dub. 16. num. 5.*
Bulliam in *discept. 2. dub. tertio, numero 20.* Layman
lib. quarto, *tractat. septimo, capit. octavo, num. tertio, &*
Regulam de Republica, tomo secundo, lib. 2. disp. quin-
ta, §. 1. num. 14. Fabrinum de *Iubilæo capit. 2. Graf-*
ium lib. 2. cap. 8. numero 4. Nauarrum de *Iubil. not. 28.*
n. 6. Faulium ubi infra, Benzonium de *Iubil. lib. 4.*
cap. 8. num. 3. docere per Bullam Iubilæi Anni sancti
indulgentias etiam remanere indulgentias plenarias con-
cessas existentibus in articulo mortis, quia in Bulla
dicitur, *suspendimus omnes, & singulas indulgentias*
concessas vniuersalitatibus, &c. personis, &c. coronis, &c.
quæ verba sunt generalia apta comprehendere etiam
indulgentias quoad viuos pro articulo mortis concessas:
ergo de facto comprehenduntur; ex regula 80.
Quod in toto non est dubium, partem comprehendendi,
de regul. iur. in sexto, & ita hanc sententiam præter
Doctores citatos sustinet in terminis Bullæ Sanctissimi
D. N. Sacerdotis in Summa, de Iubilæo cap. 9. n. 19.
Nec obstat quod hi non possint Romam ire, & vi-
deantur cessare ratio legis; hoc enim vim non habet
quando legislator suam explicat mentem, vt in præ-
sentibus, exprimens personam impeditam. Tum quia
latus legis, vel suspensionis finis est non solum vt
innotescat cum frequentia celebretur hoc Iubilæum, sed
etiam vt omnes admoneantur se pendere à Romana
Ecclesia, vt constat ex Bulla indictionis Iubilæi. Vn-
de licet prima ratio in impeditis deficiat, non verò se-
cunda: lex enim si duplici nititur ratione, quamuis
vna deficiat, sustinetur tamen decisio propter alteram,
vt ex §. *affinitatis, institut. de nuptiis.* Probat Vallaeus
cons. 6. n. 6. verum his non obstantibus, negati-
uam sententiam tenet Pater Magister Lezana in *Sum-*
ma, tom. 1. verb. Iubilæum, n. 5. Zambellus in *Reperitorio*
moralis verb. Iubilæum n. 7. Faulius de *Iubilæo lib. 3. q. 85.*
Peyrinus *tom. 2. priuileg. Constit. 8. Pauli V. §. 19. num. 10.*
Quartus *Tractat. de Iubil. cap. 3. punct. 1. dub. 3.* & ita de-
clarasse Vrbani V. III. & eius declarationem Romæ
publicasse dominum Coccinum, tunc Penitentiari-
um Vicegerentem, testatur Alphonsus Leone de
Iubil. part. 1. num. 242. & ex Bonacina Sacchetti de
Iubil. cap. 9. dub. 19. probatur hæc opinio: nam quæ
speciali nota digna sunt, vt suspensio indulgentia-
rum tempore mortis, non censetur tacite esse sublata;
de iure Xystus IV. in Extrauag. *Quemadmodum* de pec-
catis & remissionibus expressè reuocauit indulgentias
pro articulo mortis; ergo cum Xystus IV. in sua Bulla
expressè; ceteri autem Pontifices, & qui hodie fe-
liciter regnat Sanctissimus D. N. Innocentius ne-
ququam illas non esse suspensas dicendum omnino
inducitur argumento Textus in *leg. item apud Labeonem,*
de Prætor. ff. de iniuriis? vbi à contrario sensu probatur,
quod tacite non censetur ademptæ, quæ specialis
nota digna sunt: & ex regula iuris, quod expres-
sa nocent, non autem, quæ non sunt expressa. Vnde
ex his Nouarius in *Lucerna Regularium verb. indulgentia*
num. 3. Peyrinus *tom. 2. priuileg. Constit. 8. Pauli V.*
num. 10. Lezana in *Summa tom. 1. cap. 3. n. 19.* docent,
per generalem reuocationem indulgentiarum à Paulo
Quinto circa Regulares factam non fuisse sublata
indulgentiam concessam Regularibus in articulo mor-
tis tanquam speciali nota dignam.

5. Et quidem si Sacra Concilia, & Summi Ponti-
ficis sunt adeo munifici, & liberales cum existentibus
in articulo mortis vt eis præbuerunt facultatem
vt possint absolui à quocunque Sacerdote etiam non
approbato ab Ordinario, etiam suspensio, excommu-

nicato, Hæretico, Schismatico, ab omnibus censuris,
casibus, &c. quo pacto certè præsumendū est; vt postea
delecta iam culpa, velint non obstante indulgentia pro
illo articulo eis antea benigne concessa quod in purga-
torio remaneant ad luendam pœnam per multorum
annorum curricula. Non est equidem de pia mente
Pontificis existimandum, sed potius dicendum, velle, &
quoad culpam vigore confessarij, & quoad pœnam, vi-
gore indulgentiæ moribundis aperire Thesaurus suo
liberalitatis, & beneficentiæ, & sic in Anno Iubilæi
in illis clausulis generalibus Bullarum non suspende-
re, neque includere indulgentias plenarias pro illo ar-
ticulo mortis concessas; vt expressè declarauit Vrbani-
us VIII. in suo Iubilæo Anno 1625. vt præter Leo-
nem, & Sacerdotum testantur etiam Peyrinus, Zam-
bellus, & Quartus, vbi supra cum Bonacina de *Sacri-*
disput. 6. quæst. 1. punct. 8. num. 2. & ex superius dictis pa-
tet responsio ad argumenta contrariæ sententiæ.

6. Et tandem ad tertium dubium Respondeo Fran-
ciscum Rodriguez de *Iubil. cap. 3. num. 2.* asserere,
per Bullam Iubilæi videtur sublatas omnes indulgentias
plenarias, tam extra quam in Vrbe. Sed commu-
niter contrarium docent Doctores: Et ratio est, quia
non militat in istis Ecclesiis ratio suspensionis indul-
gentiarum, scilicet, ne quis retrahatur à peregrinatio-
ne Romana. Et quidem cum legis mens, & finis atten-
dendi potius sint, quam verba, ex *leg. scire ff. de legibus*
leg. non aliter delegat. finis autem, & mens huius sus-
pensionis sunt, quod omnes extra urbem degentes, om-
nibus indulgentiis priuati Romam confluant, minimè
credendum est, Pontificem indulgentias obtinendas
in Vrbe Romana suspendere hoc anno præsertim cum
magis alliciantur fideles Romanæ accedere pro his infu-
per consequendis simul cum Iubilæo, Adde quod cum
tot laboribus, ac expensarum incommodis Peregrinis,
& externis constet Romam accedere, par est, vt non
solum Iubilæi huius indulgentiam, sed etiam omnes
alias, quas habent aliæ Basilicæ & in stationibus aliis-
que viis lucrari solent, & possunt, si non esset Annus
Iubilæi, lucrarentur: aliter deterioris esset conditionis hic
annus, etiam pro aduentibus Romam, quam alij: nam
quidem, si per Annum Iubilæi remanerent suspensæ
indulgentiæ Romanæ Peregrinis qui Romam petit
ad lucrandam indulgentiam Anni Sancti, esset peioris
conditionis hoc anno quam si aliis annis Romam pe-
teret, nam in aliis annis inueniret infinitas indulgen-
tias plenarias, quas recipere posset; sed in hoc Anno
Iubilæi vnam tantum, vel saltem pauciores; quod
quidem asserere nimis durum videtur. Et hæc omnia
ex rationibus superius dictis, non solum procedunt
quoad indulgentias, quæ sunt concessæ in omnibus
Ecclesiis, Basilicis, Oratorijs, & alijs locis pijs intra
Romæ muros contentis; sed, vt innuit Nauarrus
notab. 33. num. 4. quæ in Suburbis, Vicis, Pagis, Prædijs,
& alijs Romæ subiacentibus, & quæ sub vrbis appel-
latione comprehenduntur: nam in his etiam Ecclesiis
non militat ratio suspensionis facta pro tempore Anni
Sancti, vnde indulgentiæ Sancti Sebastiani, Sancti
Laurentij, &c. non sunt per Bullam Anni Iubilæi
suspensæ. Nec obstat dicere, quod in Bulla sus-
penduntur indulgentiæ *vbius locorum, & gentium,*
dictiones enim supradictæ idem sonant, ac *Vbiusque*
vbiusque seu quolibet in loco est vniuersalis, & omnia
loco comprehendit, vt in *capit. ad honorem, de vsu*
Pallij notant Tuschus *tom. 2. lit. D. conclus. 3. quæst. 1.*
Vulpellus *dict. vbi fol. 126.* ergo Romam non excludit:
ergo in ea suspenduntur indulgentiæ. Respondeo, dis-
tinguendo; Bullam Iubilæi suspendere Indulgentias
vbiusque locorum concedo: suspendere Indulgentias
vbiusque locorum in Vrbe nego. Et ratio dispari-
tatis desumitur ex ipsa Bulla, quia in locis extra Vr-
bem

dem militat ratio finalis, cur suspendantur Indulgentia à Pontifice, in locis verò existentibus in Vrbe, non solum non militat, sed deficit dicta ratio finalis suspensionis Indulgentiarum, quia iam Peregrini Romam petierunt: ergo, &c. Dicendum est igitur, quod illa clausula, vbi cumque locorum, ratione huius Indulgenti Pontifici, restricta est ad omnia loca, scilicet, extra Romam in qua solemnior fiet celebratio Iubilæi, si non solum ipsum, sed alia omnes Indulgentia ab incolis, & exteris obtineantur. Et idcirco hanc negatiuam sententiam nempe Indulgentias plenarias Romanas non esse per Bullam Iubilæi sublatas, declarauit Greg. XIII. vt testatur Quintanaduena in *Append. Iubil. tract. 8. dub. 11. n. 3.* & Rodriquez de *Iubil. c. 5. p. 1. n. 1.* & patet etiam ex Bullis Sixti IV. & Iulij III. vt testatur Sanctarellus de *Iubilæo c. 5. dub. 7.* & ita declarasse Vrbanum VIII. testatur Bonac. de *Sacr. pœnit. disp. 6. q. 1. punct. 8. n. 2.* &

ita tenent communiter Doctores vt Lezana in *summa tom. 3. verbo Iubilæum n. 5.* qui citat Nauarum, Gratianum & Bossium, quibus addo Quintanaduena loco citato, Filliuc. *tom. 1. tr. 8. cap. 10. n. 2. 5. 1.* Castum Palatum *tom. 4. tr. 24. punct. 12. n. 7.* Laurorium de *Iubilæo part. 1. de Iubilæo c. 2. 1.* Pollachum de *Iubilæo sect. 43. n. 32.* Benzonium de *Iubilæo lib. 4. c. 8. dub. 9.* Quartum, de *Iubilæo c. 3. punct. 1. dub. 4.* Faustum de *Iubilæo lib. 3. q. 78.* Zecolam in *praxi Episc. part. 2. verb. Annu Sanctus q. 4.* Fragosum de *Repubblica Christiana tom. 2. l. 2. disp. 5. §. 1. n. 14.* Layman in *theol. mor. lib. 5. tr. 7. c. 8. n. 1. & 2.* cum aliis,

In indice primo huius Tom. 4. Vide Appendicem ad hunc Tract. 4. Vbi reperies alias paucas quasi militas, & dispersas per alios Tom. Tract. & Res. quæ simul pertinent ad hunc Tract. 4. de Iubilæo.

TRACTATUS QUINTVS

DE

INDVLGENTIIS.

RESOLVTIO PRIMA.

An causa Indulgentia non solum debet esse pia, sed proportionata? Ex p. 3. tr. 12. Ref. 10.

Sup. hoc
lege doct.
Ref. seq.

DESV negatiuam sententiam docent, & hi sunt Reginald. in *praxi t. 1. lib. 7. c. 12. n. 13. 7.* & Gregor. de Valent. *tom. 4. disput. 7. quaest. 20. punct. 4.* vbi probat quòd vt Indulgentia valeat, sufficere quamcumque causam piam, atque ad eam valere absolute tantum, quantum sonat, quamvis fieri quidem possit, vt qui concedit maximas Indulgentias propter causas minimas, peccat quandoque ex quadam indiffinitione, & fortè etiam ratione alicuius scandali maxime si ea res contingat venire in contemptum Indulgentiarum. Et pro hac firmanda opinione Valentia multos adducit Doctores videlicet Durandum, Alexandrum de Ales, Gabrielem, D. Antoninum, Syluestrum, Paludanum, & teste Corduba, omnes ferè Thomistas, & ratio est primò, quia sæpè eadem Indulgentia pro causis admodum differentibus conceduntur: nec id à Pontificibus temerè fieri præsumendum est. Secundò minimam gloriam diuinam quæ ex opere quocumque pio & vtili fidelium redundare potest, longe pluris faciunt Christus & Sancti, quam quodlibet opus satisfactorium, vt præcisè satisfactorium est, quale ad pœnam temporalem soluendam requiritur.

2. Sed his non obstantibus contrariam sententiam docent Suarez *tom. 4. disput. 54. sect. 3. numero 5.* Henriquez *lib. 7. cap. 14. num. 13.* Coninch de *Sacram. disp. 12. dub. 6. conclus. 2.* Layman *lib. 7. tract. 7. cap. 5. num. 1.* Bellarmin. *lib. 1. de Indulgent. cap. 12.* Granadus in *3. part. controuers. 12. tract. 3. disp. 1. num. 5.* Prapositionus in *3. part. quaest. 14. de Indulgent. dub. 8. numero 62.* Tannerus *tom. 4. disp. 6. quaest. 8. dub. 4. numero 85.* Sorus in *4. disp. 21. quaest. 2. art. 2.* Caietanus de *Indulgent.*

tract. 9. quaest. 1. Syluius in 3. part. quaest. 25. art. 2. quartum 1. concl. 2. Filliucius *tom. 1. tract. 8. cap. 5. num. 113.* Ludouicus à Cruz in *Bull. Cruc. disp. 1. cap. 8. dub. 9. numero 11.* & alij penes ipsos. Et ratio est primò, quia ad valorem Indulgentia necessaria est causa iusta, vt autem iusta sit, debet esse vel adæquata, vel proportionata: iustum enim non est nisi quod aliquo modo adæquatur, vel proportionatur rei ergo, &c. Alias rationes videbis apud Auctores citatos, quibus addo Tannerum *tom. 4. disp. 6. q. 8. dub. 4. num. 84.* Syluium in *addit. ad 3. part. q. 2. art. 2. quaest. 2.* Philippum de la Cruz in *Theol. Eccles. tract. 1. §. 6. numero 5.* & Philippum Fabrum de *pœnitent. in 4. sentent. disp. 19. quaest. 1. disp. 38. cap. 9. num. 278.*

3. Quid ego sentiam dicam breuiter. Secunda opinio est communior & probabilior, primam autem puto etiam probabilem esse cum Villalobos in *summa tom. 1. tract. 26. difficult. 8. num. 6.* quam ex Neoteris, præter Valentiam & Reginaldum vbi supra, tenet Bonacina de *Sacram. disp. 7. quaest. 1. punct. 4. num. 5.* & vt verum fatear, huic sententia fauet D. Thom. in *supplement. q. 25. art. 3.* vbi sic ait. Quacumque causa adit quæ in vtilitatem Ecclesie & honorem Dei vergat, sufficiens est ratio Indulgentia faciendi, & ideo dicendum, quod Indulgentia simpliciter tantum valent, quantum prædicantur, dummodo ex parte dantis sit autoritas, & ex parte recipientis charitas, & ex parte cause pietas. Ita S. Doctor & prius reicecit opinionem dicentium non sufficere quamlibet causam piam ad cuiusvis Indulgentia valorem.

4. Nec desinam hic apponere verba Emanuelis S. post Romanam correctionem, ver. *Indulgentia 1.* vbi sic asserit. Indulgentiam etiam sine causa datam uelere, quidam aiunt, alij non solum iustam causam requiri, sed & Indulgentia proportionatam, ego de Indulgentia à Papa data non sentio quicquam dubitandum. Ita ille.

RESOL.